

Het Canada complot

De twaalfde man

Eerste druk, 2013
© 2013 Jan de Zeeuw

Coverfoto: Jan de Zeeuw

ISBN: 9789048430918
NUR: 303

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

HET
CANADA
COMPLOT

DE
TWAALFDE
MAN

JAN DE ZEEUW

Het Canada complot

I

Quebec. Verdoofd door de wodka lag Carmen naast de bank. Een schril geluid klonk door het holst van de nacht. Daarna een pijnlijke stilte. Het was inmiddels vijf uur in de morgen en het eerste zonlicht scheen door het raam naar binnen. Een klein half uur later klapte de brievenbus en de krant van die dag viel met een plof op de mat. Carmen hoorde het niet. Enkele uren gingen voorbij en een telefoon ging over. Nogmaals en nogmaals, totdat Carmen uit ellende naar de telefoon greep.

‘Hallo,’ zei ze met een zucht.

‘Carmen, met Inez. Ze hebben Sergio vermoord.’

‘Wie heeft wie vermoord?’

‘Sergio. Kijk maar in de krant en op tv.’

Ze liet de hoorn uit haar hand vallen. Haar hoofd bonkte, alsof ze naast haar stonden te timmeren. Zonder nog iets te zeggen stond Carmen op en liep naar de brievenbus. Ze raapte de krant van de mat en daar stond het op de voorpagina: ‘Sergio Valero slachtoffer van een brutale roofmoord. De verdachten zijn voortvluchtig. Waarom?’

Ze bracht langzaam een hand naar haar mond en rende naar het toilet. Daar moest ze overgeven. Niet alleen vanwege de drank, maar nog meer van wat ze zojuist gelezen had.

Carmen probeerde tot haar positieven te komen, maar dit lukte niet. Ze probeerde te gaan staan, gleed uit en belandde tussen het toilet en de douche. Wederom moest ze overgeven. Ze voelde zich vies en draaide de kraan van de douche open. Het water deed pijn aan haar hoofd en even later plofte ze versuft neer op haar bed. Haar gedachten waren bij Sergio. Wie wilde hem nu vermoorden? Waarom? Telkens kwam die vraag bij haar op. Ze kon er geen antwoord op vinden.

2

Normandië, twee dagen later. Een eenzame visser trotseert de storm en gooit zijn werphengel zo ver hij kan. Op dit weer heeft hij gewacht. De ultieme uitdaging om iets groots aan de haak te slaan. Na een half uur de golven, die in een grote boog over de zeewering heen slaan, weerstaan te hebben, ziet hij de contouren van iets donkers in het water. Zijn nieuwsgierigheid wint het van zijn verstand en bijna onverantwoord laat hij zich over de zeewering heenglijden. Hij belandt op het inmiddels door de golven bijna opgeslokte strand.

Zijn grote schepnet kraakt en met veel moeite weet hij de donkere vondst in zijn net te krijgen. Uit alle macht trekt hij het net met de inhoud naar de kant. De golven beuken tegen zijn lichaam, maar hij is gehard door het leven op zee. Plotseling verstijft hij. Twee geopende ogen kijken hem aan. Twee ogen van een man, wiens leven voorbij is. De visser grijpt naar zijn borstzak en haalt een flesje Armagnac te voorschijn. Brengt het naar zijn mond. Neemt een paar flinke slokken en trekt het dode lichaam verder het strandje op. Vervolgens bevestigt hij het lichaam, dat in het net ligt verweekeld, vast aan een touw aan enkele uitstekende rotsen van de zeewering. Een uur later is de storm gaan liggen en staan er een paar auto's van de hulpdiensten gereed om het lijk te bergen. De visser wordt ondervraagd door een paar agenten. Zij dragen het onderzoek over aan de recherche. De identiteit van de man wordt al vrij snel achterhaalt. Het blijkt Louis Belcourt, graaf van Amboise te zijn. Een nazaat van de Amboise-dynastie, welke zeer invloedrijk waren in de 17e eeuw.

3

Moskou, later die middag. Dimitri rijdt zijn normale ronde naar de opstapplaats waar de taxi's verzamelen. Vanuit zijn groenkleurige auto kijkt hij naar eventuele passagiers. Het is een drukte van jewelste op het plein voor het Kremlin. Een man met een attachékoffer komt zijn kant uitgelopen. De man kijkt schichtig om zich heen. Zonder iets te zeggen stapt hij in. Hij gebaart Dimitri te gaan rijden. Een briefje krijgt hij in de handen gedrukt. De man gebaart dat er sneller gereden moet worden. Beducht voor de politie durft Dimitri niet veel harder te rijden, totdat de man een stapeltje biljetten met roebels op de passagiersstoel gooit. Dimitri geeft meer gas. Nog niet hard genoeg naar de man zijn zin. Uit zijn mouw schudt hij een pistool en drukt deze in Dimitri's nek. Deze schrikt en geeft nu zoveel gas dat hij bijna uit de bocht vliegt. Dit wordt opgemerkt door een patrouille auto van de politie die meteen de achtervolging inzet. De druk van het uiteinde van het pistool wordt heviger. De taxi is veel sneller dan de politieauto, maar plotseling duikt er vanuit een zijstraat een andere politieauto op en probeert de taxi de weg te versperren. Dimitri durft niet te stoppen en ramt met volle overgave de politieauto. Deze tolt in het rond en slaat tegen een tegemoet komende bus aan. Dimitri's hart bonkt in zijn keel. Hij begrijpt niet waarom de man op de vlucht is. Zijn taxi is gehavend en de politie zal snel kunnen achterhalen van wie deze is. De achtervolgende auto is in geen velden of wegen meer te bekennen. Hoe kan hij in vredesnaam uitleggen wat er gebeurd is. In zijn auto is het inmiddels een ravage. De meter hangt aan een draadje aan het dashboard en de binnenspiegel is ergens op de achterbank beland. De man gebaart dat de auto aan de kant gezet moet worden. Het pistool wordt opgeborgen en vervolgens legt de man nog een stapel met biljetten neer.

‘Dank je wel. Ik moest je dwingen om harder te rijden, vandaar dat pistool. Breng die brief naar Oleg Bliski in St. Petersburg. Hij zal

je helpen. Zeg tegen de politie dat je gedwongen bent om zo hard te rijden. Verstop het geld. Om alles realistischer te doen overkomen het volgende.'

De man slaat voluit op het gezicht van Dimitri. Zijn rechter wenkbrauw scheurt open en het bloed stroomt over zijn gezicht.

'Sorry, maar dit moest.'

Vervolgens stapt de man uit. Loopt een parkje door en verdwijnt uit het gezichtsveld.